

تأثیر ریزوباکتری های محرک رشد بر جوانه زنی و رشد گیاهچه گندم (*Triticum aestivum* L.) در شرایط شوری

• محمد یزدانی

دانشجوی دکتری زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز (نویسنده مسئول)

• همت اله پیردشتی

استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

تاریخ دریافت: اردیبهشت ماه ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: آذر ماه ۱۳۸۸

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۱۳۲۱۱۷۳۱

Email : yazdanmohammad@yahoo.com

چکیده

به منظور بررسی تأثیر باکتری های محرک رشد (PGPR) بر جوانه زنی و رشد گیاهچه گندم در شرایط شوری آزمایشی در آزمایشگاه فیزیولوژی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار مورد بررسی قرار گرفت. رقم گندم شانگهای به صورت تلقیح شده و تلقیح نشده با باکتری های محرک رشد *Bacillus lentus*، *Azotobacter corooocum*، *Azospirillum brasilens*، *Pseudomonas putida* جداگانه، تلفیقی دوگانه، سه گانه و مجموعه باکتری ها تحت تأثیر شوری در سه سطح ۰، ۳ و ۶ دسی زیمنس بر متر قرار گرفتند. نتایج نشان داد که اثرات انواع باکتری بر کلیه صفات اندازه گیری شده و اثرات سطوح شوری به جز نسبت ریشه به ساقه بر تمامی صفات اندازه گیری شده به طور معنی داری در سطح یک درصد تفاوت داشتند. اثر متقابل کاربرد باکتری و شوری نیز به جزء صفات سرعت و درصد جوانه زنی و شاخص بنیه گیاهچه در بقیه صفات تفاوت معنی داری ایجاد نمود. تلقیح باکتری از توباکتر و آزوسپیریلوم به تنهایی و مجموعه باکتری ها نسبت به شاهد درصد و سرعت جوانه زنی بذر را به طور معنی داری افزایش دادند. مجموعه از توباکتر و آزوسپیریلوم، مصرف تلفیقی آزوسپیریلوم و باکتری های سودوموناس و باسیلوس و مجموعه کلیه باکتری ها سبب افزایش معنی دار شاخص بنیه گیاهچه گردید. طول ساقه و ریشه تحت تأثیر شوری قرار گرفته و با افزایش شوری به طور معنی داری کاهش یافت. در هر دو سطح شوری کاهش طول ریشه در تیمارهای تلقیح باکتری آزوسپیریلوم و مصرف تلفیقی آن با از توباکتر و مصرف مجموعه باکتری ها تفاوت معنی داری با شاهد بدون تنش نداشته است. ایجاد تنش شوری با غلظت ۶ دسی زیمنس بر متر وزن خشک ساقه را به طور معنی داری کاهش داد اما این کاهش وزن خشک ساقه در مصرف دوگانه از توباکتر، آزوسپیریلوم در هر دو سطح شوری تفاوت معنی داری نداشته است.

کلمات کلیدی: رشد گیاهچه گندم (*Triticum aestivum* L.)، باکتری محرک رشد، تنش شوری، جوانه زنی

Agronomy Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 92 pp: 24-30

Effects of plant growth promoting rhizobacteria (PGRP) on germination and seedling growth of wheat (*Triticum aestivum* L.) under salt stress

By: Yazdani, M, (Corresponding Author; Tel: +989113211731) PhD Student Agronomy, Pirdashti, H, Assistant Professor, Department of Agronomy and Plant Breeding, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran

In order to investigate the effects of plant growth promoting rhizobacteria (PGRP) on germination and seedling growth of wheat (*Triticum aestivum* L.) under salt stress an experiment was conducted in the physiology laboratory of Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University. The experiment was a factorial on the basis of a completely randomized design with three replications. Shanghai cultivar was inoculated with growth promoting rhizobacteria (including *Azotobacter corrocoocum*, *Azospirillum brasilens*, *Pseudomonas putida*, *Bacillus lentus*) separately, or using different combinations, when subjected to salt stress (including 0,3 and 6 dS.m⁻¹). Results indicated that different rhizobacteria and different salt stresses had significant effects on all measured traits except for shoot to root ratio. Meanwhile, interaction effects of two treatments caused significant differences except for germination rate and percentage and seedling vigor index. Inoculation of *Azotobacter* sp. and *Azospirillum* sp. separately and in combination with the other rhizobacteria strains increased germination rate of wheat, compared to the control treatment. Combination of *Azotobacter* sp. and *Azospirillum* sp., combination of *Azospirillum* sp. *Pseudomonas* sp. and *Bacillus* sp. and all rhizobacteria significantly improved seedling vigor index. The root and shoot length of wheat was affected by salt stress and decreased with increasing salt stress. However, root length in *Azospirillum* sp. and *Azotobacter* sp. together and all rhizobacteria combination were similar to the control treatment. Salt stress at 6 dS.m⁻¹ significantly decreased shoot dry weight. However, this was not the case for the 3 and 6 ds.cm⁻¹ treatments for double inoculation of *Azospirillum* sp. and *Azotobacter* sp.

Key words: Wheat (*Triticum aestivum* L.) Seedling growth, Plant growth promoting rhizobacteria (PGPR), Salt stress, Seed germination

مقدمه

شده توسط باکتری‌های محرک رشد در تسهیل و ترفیع رشد گیاه، کاهش میزان اتیلن می‌باشد (۱۷). مطالعات Han و Lee (۱۱) نشان داد که شوری موجب کاهش رشد، فتوسنتز، عملکرد روزنه‌ها، میزان کلروفیل و جذب عناصر غذایی کاهو نسبت به شاهد شد اما تلقیح رایزوبیوم لگومینوزاروم، به عنوان PGPR، رشد، فتوسنتز و جذب عناصر غذایی آن را افزایش داد. Hamaoui و همکاران (۱۲) دریافتند که در شرایط شور آزوسپیریوم تعداد گره‌های تثبیت کننده ازت، رشد ریشه و ساقه و عملکرد را در نخود نسبت به شاهد به طور معنی‌داری افزایش داد. در بررسی اثرات گونه‌ای از باسیلوس (۲۷) بر رشد گیاهچه پنبه تحت تنش شوری نیز مشخص شد که با افزایش تنش شوری ازت کل در ریشه و ساقه کاهش و پروتئین محلول در برگ‌ها افزایش یافته است اما حضور باسیلوس تجمع پروتئین محلول در برگ‌ها را در تنش شوری کاهش داد.

نتایج آزمایش Markus و همکاران (۱۶) روی گوجه‌فرنگی تحت تنش شوری نشان داد که تلقیح باکتری محرک رشد *B.subtilis* سبب افزایش معنی‌دار تجمع عناصر غذایی در برگ شد. همچنین بررسی مایاک و همکاران (۱۷) نشان داد که تلقیح باکتری‌های محرک رشد از یک طرف به طور معنی‌داری وزن تر و خشک گیاهچه‌ها را در شرایط تنش نسبت به شاهد افزایش داد و از طرف دیگر سبب تولید متان توسط گیاهچه‌های تحت تنش شوری گردید. Saadallah و همکاران (۲۲) در بررسی تحمل به شوری لوبیا گزارش کردند که ارقام مقاوم از تشکیل گره بیشتری برخوردار بوده‌اند. نتایج

شوری یکی از مهمترین عوامل محدودکننده بهره‌برداری اقتصادی از زمین‌های کشاورزی برای تولید گیاهان زراعی است (۲۴). بر اساس گزارشات موجود، حدود ۲۵ میلیون هکتار از خاک‌های ایران به حالت شور و کیفیت آب آبیاری بسیاری از اراضی لب شور و بعضاً شور می‌باشد (۱). در بیشتر گیاهان زراعی، مرحله جوانه‌زنی حساس‌ترین مرحله به تنش شوری تلقی می‌گردد (۳). شوری از طریق افزایش فشار اسمزی و کاهش جذب آب (۸) و همچنین از طریق اثرات سمی یون‌هایی همچون سدیم و کلر جوانه‌زنی بذور را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۹، ۱۰). از طرفی در سال‌های اخیر ضرورت مطالعه بیولوژی در ریزوسفر به منظور بهبود تغذیه و رشد گیاه و نیز کنترل عوامل تنش‌زا در محیط زیست ریشه، بسیار مورد توجه قرار گرفته است (۲، ۸، ۱۷، ۲۷). به همین لحاظ مدیریت جمعیت میکروارگانیسم‌ها در ریزوسفر، به سوی استفاده بهینه از ریزوباکتری‌های محرک رشد گیاه (PGPR) پیش می‌رود (۲۶). بررسی محققان نشان می‌دهد باکتری‌هایی مانند ازوتوباکتر و آزوسپیریوم که دارای رابطه همیاری با گیاه میزبان می‌باشند (۲۵، ۲۷، ۲۹)، علاوه بر تثبیت نیتروژن مولکولی (۲۸)، از تشدید تنش اسمزی که در اثر افزودن کودهای شیمیایی به زمین‌های شور اتفاق می‌افتد جلوگیری به عمل می‌آورند (۵).

یکی از دلایل کاهش یا عدم رشد گیاه در شرایط تنش‌های غیرزنده‌ای چون شوری، تجمع اتیلن در بافت‌ها است که مکانیسم اصلی به کار گرفته

تحلیل قرار گرفته و مقایسه میانگین هر صفت به کمک آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد. جهت رسم نمودارهای مربوطه از نرم افزار Excel استفاده گردید.

نتایج و بحث

بررسی نتایج نشان می‌دهد که اثرات انواع باکتری بر کلیه صفات اندازه‌گیری شده و اثرات سطوح شوری به جز نسبت ریشه به ساقه بر تمامی صفات اندازه‌گیری شده به طور معنی‌داری در سطح یک درصد تفاوت دارند (جدول ۱). تیمار باکتری ازتوباکتر و تیمار آروسپیریلوم به تنهایی و مجموعه باکتری‌ها نسبت به سایر تیمارها و شاهد سرعت جوانه‌زنی بذر را به طور معنی‌داری افزایش دادند (جدول ۲). Turan و همکاران (۲۶) در بررسی باکتری‌های محرک رشد بر ذرت نشان دادند که این باکتری‌ها موجب بهبود سرعت جوانه‌زنی بذر، رشد گیاهچه و سطح برگ گیاه شده‌اند. علت اصلی افزایش سرعت جوانه‌زنی بذر در حضور این گونه از باکتری‌ها تولید هورمون‌های رشد بیان شده است (۲۵، ۲۹). با توجه به اینکه افزایش سرعت جوانه‌زنی پایه مناسبی برای موفقیت مراحل بعد از جوانه‌زدن به شمار می‌رود، می‌تواند شرایط مطلوب برای استقرار سریعتر گیاهچه، به ویژه در شرایط تنش که نقش موثری در موفقیت محصول زراعتی ایفا می‌کند فراهم سازد (۶). همچنین استفاده از مجموعه باکتری‌ها سبب درصد جوانه‌زنی بالاتری نسبت به شاهد و بقیه تیمارها شده است. با این حال تلقیح باکتری محرک رشد ازتوباکتر و آروسپیریلوم به تنهایی نیز سبب افزایش درصد جوانه‌زنی بذر نسبت به شاهد گردید (جدول ۲). این موضوع در تحقیقات دیگر نیز بیان شده است. برای مثال Barassi و همکاران (۸) گزارش نمودند که تلقیح بذر کاهو با آروسپیریلوم در شرایط شور درصد جوانه‌زنی بذر، وزن خشک و ارتفاع گیاهچه را نسبت به شاهد افزایش داد. همچنین لوتز (۱۵) در بررسی اثرات باکتری‌های محرک رشد بر ذرت اعلام نمود که این باکتری‌ها علاوه بر افزایش جوانه‌زنی و کاهش بیماری فوزاریوم عملکرد ذرت را افزایش دادند. در تیمارهای باکتری، باکتری‌های سودوموناس و باسیلوس سبب کمترین شاخص بنیه گیاهچه و ازتوباکتر، کاربرد توأم ازتوباکتر و آروسپیریلوم، مصرف تلقیحی آروسپیریلوم و باکتری‌های سودوموناس و باسیلوس و مجموعه کلیه باکتری‌ها سبب بیشترین شاخص بنیه گیاهچه گردید. در مجموع در تلقیح بذر با کلیه باکتری‌ها این شاخص نسبت به شاهد تفاوت معنی‌داری داشته است (جدول ۲). سرعت و درصد جوانه‌زنی نیز تحت تأثیر شوری قرار گرفته و با افزایش شوری به طور معنی‌داری این صفات کاهش یافته‌اند (جدول ۲). علت کاهش سرعت و درصد جوانه‌زنی با افزایش شوری را می‌توان به حضور بیش از حد کاتیون‌ها و آنیون‌ها نسبت داد که علاوه بر ایجاد مسمومیت، پتانسیل آب را نیز کاهش داده‌اند (۳). شاخص بنیه گیاهچه در شوری ۳ دسی زیمنس بر متر تفاوت معنی‌داری با شاهد نداشته اما با افزایش شوری از ۳ به ۶ دسی زیمنس بر متر شاخص بنیه گیاهچه کاهش معنی‌داری یافت.

نتایج اثر متقابل تلقیح انواع باکتری و سطوح مختلف شوری (جدول ۱) نشان می‌دهد که اثر متقابل انواع باکتری و سطح شوری به طور معنی‌داری صفات طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، وزن خشک ریشه‌چه، ساقه‌چه و گیاهچه و نسبت ریشه به ساقه را تحت تأثیر قرار داده است. تلقیح باکتری‌های محرک رشد ازتوباکتر و مصرف توأم آن با آروسپیریلوم و مصرف توأم این باکتری‌ها با باکتری سودوموناس و باسیلوس، در شرایط بدون تنش سبب

مستاجران و همکاران (۶) نیز نشان داد که آروسپیریلوم با تعدیل شوری در بالا بردن عملکرد دانه و میزان پروتئین ارقام گندم نقش مثبت و معنی‌داری ایفا کرد. در این تحقیق با توجه به وضعیت شوری خاک در بسیاری از مناطق کشور، اثر تلقیح بذور گندم با باکتری‌های محرک رشد بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه گندم و شناسائی جزء حساس‌تر و مقاومتر جوانه‌زنی تحت شرایط شوری متفاوت در شرایط آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار در آزمایشگاه فیزیولوژی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری مورد بررسی قرار گرفت. رقم گندم شانگهای به صورت تلقیح شده و تلقیح نشده با باکتری‌های محرک رشد *A.corrocoocum*, *A.brasiliens* و *P.putida* که طبیعی و بومی خاک‌های کشور بوده و توسط بخش تحقیقات بیولوژی شرکت زیست فن‌آور سبز و شرکت فن‌آور زیستی مهر جدا و خالص‌سازی و مایه تلقیح آنها تهیه شد، به صورت جداگانه، تلقیحی جدا و خالص‌سازی و مایه تلقیح آنها تحت تأثیر شوری در سه سطح ۰، ۳ و ۶ دسی‌زیمنس بر متر قرار گرفتند. از آب مقطر نیز به عنوان شاهد و برای بقیه تیمارها از کلوروسدیم (NaCl) تهیه شده در شرکت مرک آلمان، جهت ایجاد شوری استفاده گردید. جهت تهیه تیمار شوری ۳ و ۶ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب ۱/۸ و ۳/۶ گرم نمک در یک لیتر آب مقطر حل گردید. بذورهای گندم بر اساس تیمارهای آزمایشی به محلول حاوی باکتری‌های محرک رشد با جمعیت تقریبی 10^8 باکتری در هر میلی‌لیتر، به مدت ۱۵ دقیقه منتقل گردید. محیط کشت در این آزمایش ظروف پتری دیش استریل شده به قطر ۹ سانتی‌متر بود که در کف آن یک عدد کاغذ صافی واتمن شماره یک استریل شده قرار گرفت. در هر ظرف پتری تعداد بیست بذر قرار داده شد و تیمارهای مختلف شوری اعمال گردید. دمای اتاق جوانه‌زنی بیست درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۸۰ درصد در نظر گرفته شد. پتری‌ها بطور روزانه مورد بازدید قرار گرفته و تعداد بذر جوانه‌زده تا ۷ روز در ساعتی معین یادداشت گردید. به هنگام شمارش بذوری جوانه‌زده تلقی می‌شدند که طول ریشه‌چه آنها ۲ میلی‌متر یا بیشتر بود. پس از ۷ روز درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ساقه‌چه، طول ریشه‌چه، نسبت طول ساقه‌چه بر طول ریشه‌چه، وزن خشک مجموع ساقه‌چه و ریشه‌چه با قرار دادن در آون بمدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد و توزین با ترازوی دقیق با دقت 0.001 گرم تعیین گردید. برای محاسبه سرعت جوانه‌زنی از معادله زیر استفاده شد (۱۹).

$$R_s = \sum_{i=1}^n \frac{S_i}{D_i} \quad (\text{رابطه ۱})$$

که در آن R_s سرعت جوانه‌زنی (تعداد بذورهای جوانه‌زده در ساعت) S تعداد بذورهای جوانه‌زده در هر شمارش، D_i تعداد ساعت تا شمارش n ام و n تعداد دفعات شمارش می‌باشد. شاخص بنیه گیاهچه^۱ نیز با استفاده از رابطه زیر تعیین شد (۷).

(رابطه ۲)

قابلیت جوانه‌زنی $\times$ وزن خشک گیاهچه = شاخص بنیه گیاهچه
در نهایت داده‌های آزمایش با نرم افزار آماری SAS (۲۳) مورد تجزیه و

معنی داری نسبت به شاهد بدون تلقیح داشته و نسبت به شرایط بدون تنش و تلقیح باکتری تفاوتی نداشته است (شکل ۱- ج). در شوری ۶ دسی‌زیمنس بر متر طول ساقه‌چه به شدت کاهش یافت اما این کاهش در تیمارهای باکتری مذکور کمتر بوده است (جدول ۲). همچنین وزن خشک ریشه‌چه به واسطه حضور باکتری‌های محرک رشد از توباکتر، مصرف سه‌گانه آروسپیریولوم و سودوموناس و باسیلوس و مصرف تلقیحی باکتری‌ها به طور معنی داری نسبت به شاهد افزایش داد (شکل ۱- الف). وزن خشک ساقه‌چه در تیمار از توباکتر و سودوموناس و باسیلوس در شرایط بدون تنش نسبت به شاهد بدون تلقیح تفاوت معنی داری داشته است (شکل ۱- د). ایجاد تنش شوری با غلظت ۶ دسی‌زیمنس بر متر وزن خشک ساقه را به طور معنی داری کاهش داد اما این کاهش در مصرف دوگانه از توباکتر، آروسپیریولوم در هر دو سطح شوری تفاوت معنی داری نداشته است. با توجه به نتایج این بررسی طولی شدن ریشه‌چه نسبت به طولی شدن ساقه‌چه بدون حضور باکتری‌های محرک رشد به تنش شوری حساس تر است. در صورتی که به علت تغییرات مورفولوژیکی به سبب تلقیح باکتری‌های محرک رشد از جمله افزایش طول ریشه و سطح کل ریشه (۱۴) از حساسیت کمتری برخوردار بوده است (شکل ۱- و).

همبستگی بین صفات مورد ارزیابی

بررسی نتایج ضرائب همبستگی (جدول ۳) نشان داد که سرعت جوانه‌زنی بیشترین همبستگی ($r=0/80^{**}$) را با درصد جوانه زنی و همبستگی ($r=0/51^{**}$) مثبت و معنی داری با شاخص بنیه گیاهچه داشته است. بدین معنی که با تغییرات سرعت جوانه‌زنی (افزایش به واسطه حضور باکتری‌های محرک رشد و کاهش به علت اثرات شوری) شاخص بنیه گیاهچه که نشان دهنده قدرت رشد گیاهچه می‌باشد تحت تاثیر قرار گرفته است. درصد جوانه‌زنی نیز همبستگی نسبتاً بالایی ($r=0/64^{**}$) با شاخص بنیه گیاهچه داشته است.

همچنین همبستگی مثبت و معنی دار بین سرعت جوانه‌زنی و طول ریشه‌چه و ساقه‌چه وجود دارد که نشان‌دهنده ارتباط مستقیم سرعت جوانه‌زنی با کارایی گیاهچه برای استقرار و ظهور سریع و یکنواخت گیاهچه در مزرعه می‌باشد (۱۹) که باکتری‌های محرک رشد در مناطق شور می‌تواند تاثیر مثبت داشته باشند (۱۳، ۹).

افزایش طول ریشه‌چه گردیده است. به طوری که رشد ریشه‌چه در تلقیح دو باکتری از توباکتر و آروسپیریولوم و مصرف تلقیحی همه باکتری‌ها نسبت به بقیه تیمارها از رشد بیشتری برخوردار بوده است (شکل ۱- الف). این نتیجه می‌تواند بیانگر رابطه تقویت‌کنندگی (سینرژیستی) ^۳ ترکیب باکتری‌های مذکور با یکدیگر در جهت افزایش رشد ریشه‌چه گندم باشد (۲۰). بررسی Capulnik و همکاران (۱۴) روی تغییرات مورفولوژی ریشه گندم به سبب تلقیح آروسپیریولوم نشان داد که این باکتری ضمن افزایش طول ریشه، سطح کل ریشه گیاهچه را افزایش داد. همچنین بررسی محققان نشان داد که باکتری‌های محرک رشد علاوه بر توانایی تثبیت نیتروژن (۱۸) به تولید مواد گوناگون تحریک کننده رشد نظیر ایندول استیک اسید، جیبرلین‌ها و ویتامین‌ها کمک می‌کنند که این ترکیبات موجب افزایش تولید تارهای کشنده ریشه می‌شوند (۲۱). تنش شوری در دو سطح ۳ و ۶ دسی‌زیمنس بر متر موجب کاهش رشد ریشه‌چه گردید (جدول ۲). محققان کاهش طول ریشه‌چه در محلول کلر و سدیم را به سمیت یونی و اثرات منفی آنها بر روی غشاء سلولی نسبت داده‌اند (۴، ۸). کاهش طول ریشه‌چه در تیمارهای تلقیح باکتری آروسپیریولوم و مصرف تلقیحی آن با از توباکتر و مصرف مجموعه باکتری‌ها در هر دو سطح شوری تفاوت معنی داری با شاهد بدون تنش نداشته است. با توجه این که بیشترین تجمع نمک‌ها در لایه سطحی خاک می‌باشند (۸) و بذور بعد از کاشت در خاک در محلی واقع می‌شوند که دارای غلظت بیشتری از املاح در خاک می‌باشد در این شرایط بذوری که به واسطه باکتری‌های محرک رشد توانایی تولید ریشه طویل‌تر و گسترش ریشه‌ای بیشتری داشته باشند نسبت به بذور فاقد این قابلیت موفق‌تر خواهند بود (۱۱). در تیمارهای تلقیح باکتری‌های محرک رشد از توباکتر، آروسپیریولوم و مصرف دوگانه این باکتری‌ها و مصرف تلقیحی همه باکتری‌ها طول ساقه را نسبت به شاهد افزایش داد (شکل ۱- ج). نتایج بررسی‌های Han و همکاران (۱۱) در اثرات تلقیح باکتری‌های محرک رشد در شرایط شور روی سویا نشان داد که در گیاهان تلقیح شده ضمن رشد بیشتر میزان آنتی‌اکسیدان و تجمع پرولین نسبت به گیاهان شاهد به طور معنی داری کاهش یافته است. طول ساقه‌چه تحت تاثیر شوری قرار گرفته و با افزایش شوری به طور معنی داری کاهش یافت (جدول ۲). این صفت در شرایط تنش شوری ۳ دسی‌زیمنس بر متر تیمار دوگانه از توباکتر، آروسپیریولوم و مصرف تلقیحی همه باکتری‌ها تفاوت

جدول ۱- میانگین مربعات اثرات باکتری‌های محرک رشد و شوری بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه گندم رقم شانگهای

منبع تغییرات	درجه آزادی	سرعت جوانه‌زنی	درصد جوانه‌زنی	طول ریشه‌چه	طول ساقه‌چه	وزن خشک			نسبت ریشه به ساقه	شاخص بنیه گیاهچه
						ریشه‌چه	ساقه‌چه	گیاهچه		
انواع باکتری (A)	۷	۲۶/۶ ^{**}	۹۳/۰ ^{**}	۱۱/۰ ^{**}	۱۰/۵ ^{**}	۱۶۵۲ ^{**}	۱۷۵/۲ ^{**}	۲۴۶۶ ^{**}	۰/۱۱ ^{**}	۲۴/۶ ^{**}
سطوح شوری (B)	۲	۵۲/۵ ^{**}	۳۹۱/۱ ^{**}	۱۶/۵ ^{**}	۱۴/۹ ^{**}	۱۰۸۱ ^{**}	۳۲۰/۶ ^{**}	۲۵۴۶ ^{**}	۰/۰۵ ^{ns}	۵۳/۲ ^{**}
A*B	۱۴	۱/۸ ^{ns}	۱۴/۸ ^{ns}	۱/۰ [*]	۰/۷ ^{**}	۳۱۸/۳ [*]	۵۳/۲ ^{**}	۳۴۵ [*]	۰/۰۴ [*]	۲/۹ ^{ns}
خطای کل	۴۸	۲/۰	۹/۹	۰/۴	۰/۲	۱۴۶/۲	۱۸/۲	۱۵۸/۷	۰/۰۱	۱/۶
ضریب تغییرات	-	۵/۸	۳/۶	۹/۷	۸/۹	۹/۸	۱۵/۲	۹/۰	۱۰/۹	۹/۶

ns، ** به ترتیب معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد و ns عدم تفاوت معنی دار

جدول ۲ - میانگین تاثیر باکتری های محرک رشد و شوری بر جوانه زنی و رشد گیاهچه گندم رقم شانگهای

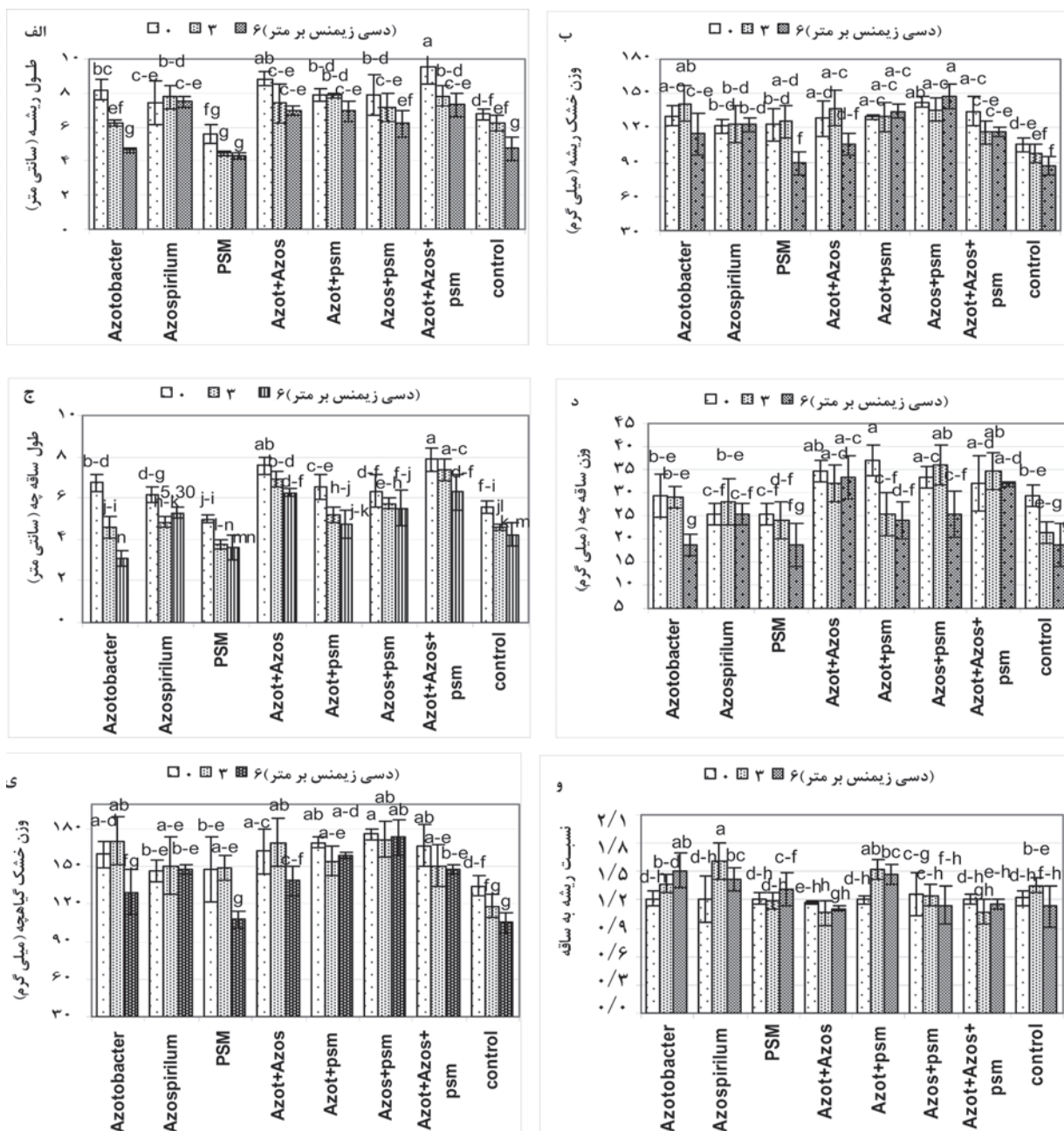
شخص بنیه گیاهچه	نسبت ریشه به ساقه	وزن خشک (میلی گرم)			طول ساقه چه سانتی متر	طول ریشه چه سانتی متر	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	تیمارها
		گیاهچه	ساقه چه	ریشه چه					
باکتری									
۱۳/۷ ab	۱/۳ ab	۱۵۳/۳ b	۲۴/۴ c	۱۲۸/۸ b	۴/۸ c	۶/۳ c	۸۹/۶ b	۲۷/۴۳ a	Azotobacter
۱۳/۱ b	۱/۴ a	۱۴۸/۴ b	۲۶/۲ bc	۱۲۲/۲ bc	۵/۴ b	۷/۵ ab	۸۸/۴ bc	۲۶/۴۵ a	Azospirillum
۱۱/۴ c	۱/۲ bc	۱۳۵/۱ c	۲۲/۶ c	۱۱۲/۴ c	۳/۹ d	۴/۹ d	۸۴/۴ d	۲۳/۳۴ b	PSM
۱۳/۸ ab	۱/۱ c	۱۵۶/۸ b	۳۳/۳ a	۱۲۳/۵ bc	۶/۹ a	۷/۷ ab	۸۷/۰ bcd	۲۳/۱۳ b	Azot + Azos
۱۳/۷ ab	۱/۴ a	۱۶۰/۸ ab	۲۹/۷ ab	۱۳۱/۱ ab	۵/۵ b	۷/۵ ab	۸۵/۵ cd	۲۴/۳۱ b	Azot + psm
۱۵/۰ a	۱/۲ c	۱۷۳/۷ a	۳۱/۵ a	۱۴۲/۲ a	۵/۸ b	۷/۰ b	۸۶/۶ bcd	۲۴/۱۲ b	Azos + psm
۱۵/۶ a	۱/۱ c	۱۵۵/۱ b	۳۲/۸ a	۱۲۲/۲ bc	۷/۱ a	۸/۲ a	۹۴/۰ a	۲۶/۶۵ a	Azot + Azos + psm
۱۰/۱ d	۱/۲ bc	۱۱۹/۵ d	۲۳/۱ c	۹۶/۴ d	۴/۸ c	۵/۹ c	۸۴/۳ d	۲۳/۳۷ b	Control
سطوح شوری (دسی زیمنس بر متر)									
۱۴/۳ a	۱/۲ b	۱۵۸/۰ a	۳۱/۱۶ a	۱۲۶/۸ a	۶/۴ a	۷/۷ a	۹۰/۷ a	۲۶/۱۴ a	۰
۱۳/۷ a	۱/۳ a	۱۵۴/۵ a	۲۸/۸ a	۱۲۵/۶ a	۵/۳ b	۶/۸ b	۸۸/۸ b	۲۵/۱۷ b	۳
۱۱/۵ b	۱/۲ ab	۱۳۸/۶ b	۲۴/۰ b	۱۱۴/۶ b	۴/۸ c	۶/۱ c	۸۳/۰ c	۲۳/۲۴ c	۶

**،* به ترتیب معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد و ns عدم تفاوت معنی دار

جدول ۳ - ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی گیاهچه گندم رقم شانگهای (n = ۷۲)

شخص بنیه گیاهچه	نسبت ریشه به ساقه	وزن خشک (میلی گرم)			طول ساقه چه (سانتی متر)	طول ریشه چه (سانتی متر)	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	
		گیاهچه	ساقه چه	ریشه چه					
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
								۱	۱
							۱	۰/۸۰**	۲
						۱	۰/۵۷**	۰/۴۳**	۳
					۱	۰/۸۰**	۰/۵۷**	۰/۲۹*	۴
				۱	۰/۳۰**	۰/۳۴**	۰/۲۷*	۰/۲۹*	۵
			۱	۰/۳۹**	۰/۶۵**	۰/۵۲**	۰/۴۰**	۰/۱۸ ns	۶
		۱	۰/۶۴**	۰/۹۵**	۰/۴۵**	۰/۴۵**	۰/۳۵**	۰/۳۰*	۷
	۱	-۰/۱۲ ns	-۰/۳۴ ns	-۰/۰۲ ns	-۰/۵۰**	-۰/۰۷ ns	-۰/۱۰ ns	۰/۱۵ ns	۸
۱	-۰/۱۵ ns	۰/۹۴**	۰/۶۴**	۰/۸۸**	۰/۵۸**	۰/۵۶**	۰/۶۴**	۰/۵۱**	۹

**،* به ترتیب معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد و ns عدم تفاوت معنی دار

شکل ۱- اثر متقابل انواع باکتری و سطوح مختلف شوری بر صفات مورد بررسی گیاهچه گندم رقم شانگهای. الف- طول ریشه چه ب- وزن خشک ریشه چه، ج- طول ساقه چه، د- وزن خشک ساقه چه، و- نسبت ریشه چه به ساقه چه، ی- وزن خشک گیاهچه. میله‌های عمودی نشان دهنده انحراف معیار میانگین‌ها

سپاسگزاری

بدین وسیله از زحمات مدیر محترم مزرعه تحقیقاتی پژوهشی مجتمع آموزش عالی علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری جناب آقای مهندس عباسیان، کارشناسان شرکت زیست فن‌آور سبز و شرکت فن‌آور زیستی مهر جناب آقای مهندس امینی و جناب آقای دکتر دانیالی به جهت تهیه و ارسال باکتری‌های محرک رشد تشکر و قدردانی می‌گردد.

پاورقی‌ها

- 1- Plant Growth Promoting Rhizobacteria
- 2- Seeding Vigour Index (SVI)
- 3- Synergist

